

Ucenici dintre cei puternici

Textul de memorat: „Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți veneau la credință.” (Faptele apostolilor 6:7)

Duminică

1. **Romani 13:1-7;** 1 Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile care sunt, au fost rânduite de Dumnezeu.
2 De aceea, cine se împotrivesc stăpânirii, se împotrivesc rânduielii puse de Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc, își vor lua osânda.
3 Dregătorii nu sunt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei dar să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele, și vei avea laudă de la ea.
4 El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cel ce face rău.
5 De aceea trebuie să fiți supuși nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul cugetului.
6 Tot pentru aceasta să plătiți și birurile. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu, făcând necurmat tocmai slujba aceasta.
7 Dați tuturor ce sunteți datori să dați: cui datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea, dați-i cinstea.

Luni

2. **Marcu 2:23-28;** 23. S-a întâmplat că într-o zi de Sabat, Isus trecea prin lanurile de grâu. Ucenicii Lui, pe când mergeau, au început să smulgă spice de grâu.
24. Fariseii l-au zis: "Vezi, de ce fac ei ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului?"
25. Isus le-a răspuns: "Oare n-ați citit niciodată ce a făcut David, când a fost în nevoie și când a flămânzit el și cei ce erau împreună cu el?"
26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele marelui preot Abiatar, și a mâncat pâinile pentru punerea înaintea Domnului, pe care nu este îngăduit să le mănânce decât preoții? Și cum a dat din ele chiar și celor ce erau cu el?"
27. Apoi le-a zis: "Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat;
28. așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului."

- Marcu 3:1-6;** 1. Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo se afla un om cu mâna uscată.
2. Ei pândeau pe Isus să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să-L poată învinui.
3. Și Isus a zis omului care avea mâna uscată: "Scoală-te și stai la mijloc!"
4. Apoi le-a zis: "Este îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să scapi viața cuiva sau s-o pierzi?" Dar ei tăceau.
5. Atunci, rotindu-și privirile cu mânie peste ei și mâhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: "Întinde-ți mâna!" El a întins-o, și mâna i s-a făcut sănătoasă.
6. Fariseii au ieșit afară și s-au sfătuit îndată cu irodienii cum să-L piardă.

- Matei 12:1-16;** 1. În vremea aceea, Isus trecea prin lanurile de grâu într-o zi de Sabat. Ucenicii Lui, care erau flămânzi, au început să smulgă spice de grâu și să le mănânce.

2. Fariseii, când au văzut lucrul acesta, l-au zis: "Uite că ucenicii Tăi fac ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului."
3. Dar Isus le-a răspuns: "Oare n-ați citit ce a făcut David, când a flămâzuit el și cei ce erau împreună cu el?"
4. Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile pentru punerea înaintea Domnului, pe care nu-i era îngăduit să le mănânce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci numai preoților?"
5. Sau n-ați citit în Lege că, în zilele de Sabat, preoții calcă Sabatul în Templu, și totuși sunt nevinovați?"
6. Dar Eu vă spun că aici este Unul mai mare decât Templul.
7. Dacă ați fi știut ce înseamnă: "Milă voiesc, iar nu jertfe!", n-ați fi osândit pe niște nevinovați.
8. Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului."
9. Isus a plecat de acolo și a intrat în sinagogă.
10. Și iată că în sinagogă era un om care avea o mână uscată. Ei, ca să poată învinui pe Isus, l-au întrebat: "Este îngăduit a vindeca în zilele de Sabat?"
11. El le-a răspuns: "Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie, și-i cade într-o groapă, în ziua Sabatului, să n-o apuce și s-o scoată afară?"
12. Cu cât mai de preț este deci un om decât o oaie? De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat."
13. Atunci a zis omului aceluia: "Întinde-ți mâna!" El a întins-o, și mâna s-a făcut sănătoasă ca și cealaltă.
14. Fariseii au ieșit afară și s-au sfătuit cum să omoare pe Isus.
15. Dar Isus, ca Unul care știa lucrul acesta, a plecat de acolo. După El au mers multe noroade. El a tămăduit pe toți bolnavii
16. și le-a poruncit cu tot dinadinsul să nu-L facă cunoscut;

Martți

3. **Matei 8:5-13**; 5. Pe când intra Isus în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, care-L ruga
6. și-l zicea: "Doamne, robul meu zace în casă slăbănog și se chinuie cumplit."
7. Isus i-a zis: "Am să vin și să-l tămăduiesc."
8. "Doamne", a răspuns sutașul, "nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu; ci zi numai un cuvânt, și robul meu va fi tămăduit."
9. Căci și eu sunt om sub stăpânire; am sub mine ostași, și zic unuia: "Du-te!", și se duce; altuia: "Vino!", și vine; și robului meu: "Fă cutare lucru!", și-l face."
10. Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a mirat și a zis celor ce veneau după El: "Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit o credință așa de mare."
11. Dar vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor.
12. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților."
13. Apoi a zis sutașului: "Du-te, și făcă-ți-se după credința ta." Și robul lui s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

- Luca 7:1-10**; 1. După ce a sfârșit de rostit toate aceste cuvântări înaintea norodului care-L asculta, Isus a intrat în Capernaum.
2. Un sutaș avea un rob la care ținea foarte mult și care era bolnav pe moarte.
 3. Fiindcă auzise vorbindu-se despre Isus, sutașul a trimis la El pe niște bătrâni ai iudeilor, ca să-L roage să vină să vindece pe robul lui.
 4. Aceștia au venit la Isus, L-au rugat cu tot dinadinsul și au zis: "Face să-i faci acest bine;
 5. căci iubește neamul nostru și el ne-a zidit sinagoga."

6. Isus a plecat cu ei; dar nu era departe de casă, când sutașul a trimis la El pe niște prieteni să-l spună: "Doamne, nu Te mai osteni atâta, pentru că nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu.
7. De aceea nici nu m-am socotit vrednic să vin eu însumi la Tine. Ci zi o vorbă, și robul meu va fi tămăduit.
8. Căci și eu, care sunt sub stăpânirea altuia, am sub mine ostași. Și zic unuia: "Du-te!", și se duce; altuia: "Vino!", și vine; și robului meu: "Fă cutare lucru!", și-l face."
9. Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a minunat de sutaș, S-a întors spre norodul care mergea după El și a zis: "Vă spun că nici chiar în Israel n-am găsit o credință atât de mare."
10. Când s-au întors acasă, trimișii au găsit sănătos pe robul care fusese bolnav.

Miercuri

4. **Matei 26:57-68**; 57. Cei ce au prins pe Isus, L-au dus la marele preot Caiafa, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.
58. Petru L-a urmat de departe, până la curtea marelui preot; apoi a intrat înăuntru și a șezut jos cu aprozii, ca să vadă sfârșitul.
59. Preoții cei mai de seamă, bătrânii și tot soborul căutau vreo mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-L poată omorî.
60. Dar n-au găsit niciuna, măcar că s-au înfățișat mulți martori mincinoși. La urmă au venit doi
61. și au spus: "Acesta a zis: "Eu pot să stric Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc iarăși în trei zile."
62. Marele preot s-a sculat în picioare și l-a zis: "Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesti împotriva Ta?"
63. Isus tăcea. Și marele preot a luat cuvântul și l-a zis: "Te jur, pe Dumnezeul cel Viu, să ne spui dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu."
64. "Da", i-a răspuns Isus, "sunt! Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu și venind pe norii cerului."
65. Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: "A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum ați auzit hula Lui.
66. Ce credeți?" Ei au răspuns: "Este vinovat, să fie pedepsit cu moartea."
67. Atunci L-au scuipat în față, L-au bătut cu pumnii și L-au palmuit,
68. zicând: "Hristoase, procește-ne cine Te-a lovit?"

- Matei 27:11-14**; 11. Isus S-a înfățișat înaintea dregătorului. Dregătorul L-a întrebat: "Ești Tu "Împăratul iudeilor"?" "Da", i-a răspuns Isus, "sunt."
12. Dar n-a răspuns nimic la învinuirile preoților celor mai de seamă și bătrânilor.
 13. Atunci Pilat l-a zis: "N-auzi de câte lucruri Te învinuiesc ei?"
 14. Isus nu i-a răspuns la niciun cuvânt, așa că se mira foarte mult dregătorul.

- Luca 23:1-12**; 1. S-au sculat toți și au dus pe Isus înaintea lui Pilat.
2. Și au început să-L pârască și să zică: "Pe Omul acesta L-am găsit ațâțând neamul nostru la răscoală, oprind a plăti bir cezarului și zicând că El este Hristosul, Împăratul."
 3. Pilat L-a întrebat: "Ești Tu Împăratul iudeilor?" "Da", i-a răspuns Isus, "sunt."
 4. Pilat a zis preoților celor mai de seamă și noroadelor: "Eu nu găsesc nicio vină în Omul acesta."
 5. Dar ei stăruiau și mai mult și ziceau: "Întărită norodul și învață pe oameni prin toată Iudeea, din Galileea, unde a început, până aici."
 6. Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă Omul acesta este galileean.
 7. Și când a aflat că este de sub stăpânirea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla și el în Ierusalim în zilele acelea.
 8. Irod, când a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult; căci de mult dorea să-L vadă, din pricina celor auzite despre El; și nădăjduia să-L vadă făcând vreo minune.

9. I-a pus multe întrebări; dar Isus nu i-a răspuns nimic.
10. Preoții cei mai de seamă și cărturarii stăteau acolo și-L pârau cu înfierbântare.
11. Irod, cu ostașii lui de pază, se purtau cu El cu dispreț; și, după ce și-a bătut joc de El și L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare, L-a trimis înapoi la Pilat.
12. În ziua aceea, Irod și Pilat s-au împrietenit unul cu altul, căci erau învrăjbiți între ei mai înainte.

Ioan 18:19-23,31-40; 19. Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui și despre învățătura Lui.

20. Isus i-a răspuns: "Eu am vorbit lumii pe față; totdeauna am învățat pe norod în sinagogă și în Templu, unde se adună toți iudeii, și n-am spus nimic în ascuns.

21. Pentru ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce M-au auzit despre ce le-am vorbit; iată, aceia știu ce am spus."

22. La auzul acestor cuvinte, unul din aprozii care stăteau acolo a dat o palmă lui Isus și a zis: "Așa răspunzi marelui preot?"

23. Isus i-a răspuns: "Dacă am vorbit rău, arată ce am spus rău; dar, dacă am vorbit bine, de ce mă bați?"

31. Atunci Pilat le-a zis: "Luați-L voi și judecați-L după Legea voastră." "Nouă nu ne este îngăduit de Lege să omorăm pe nimeni", i-au zis iudeii.

32. Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinească vorba prin care arătase Isus cu ce moarte avea să moară.

33. Pilat a intrat iarăși în odaia de judecată, a chemat pe Isus și l-a zis: "Ești Tu Împăratul iudeilor?"

34. Isus i-a răspuns: "De la tine însuși zici lucrul acesta sau ți l-au spus alții despre Mine?"

35. Pilat a răspuns: "Eu sunt iudeu? Neamul Tău și preoții cei mai de seamă Te-au dat în mâna mea: ce ai făcut?"

36. "Împărăția Mea nu este din lumea aceasta", a răspuns Isus. "Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici."

37. "Atunci un Împărat tot ești!", l-a zis Pilat. "Da", a răspuns Isus. "Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu."

38. Pilat l-a zis: "Ce este adevărul?" După ce a spus aceste vorbe, a ieșit iarăși afară la iudei și le-a zis: "Eu nu găsesc nicio vină în El.

39. Dar, fiindcă voi aveți obicei să vă slobod pe cineva de Paști, vreți să vă slobod pe "Împăratul iudeilor"?"

40. Atunci toți au strigat din nou: "Nu pe El, ci pe Baraba!" Și Baraba era un tâlhar.

Ioan 19:8-12; 8. Când a auzit Pilat aceste cuvinte, i-a fost și mai mare frică.

9. A intrat iarăși în odaia de judecată și a zis lui Isus: "De unde ești Tu?" Dar Isus nu i-a dat niciun răspuns.

10. Pilat l-a zis: "Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te răstignesc și am putere să-Ți dau drumul?"

11. "N-ai avea nicio putere asupra Mea", i-a răspuns Isus, "dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine Mă dă în mâinile tale are un mai mare păcat."

12. De atunci Pilat căuta să-l dea drumul. Dar iudeii strigau: "Dacă dai drumul Omului acestuia, nu ești prieten cu cezarul. Oricine se face pe sine împărat este împotriva cezarului."

Joi

5. **Faptele 4:1-12;** 1. Pe când vorbeau Petru și Ioan norodului, au venit la ei pe neașteptate preoții, căpitanul Templului și saducheii,
 2. foarte necăjiți că învățau pe norod și vesteau în Isus învierea din morți.

3. Au pus mâinile pe ei și i-au aruncat în temniță până a doua zi; căci se înserase.
4. Însă mulți din cei ce auziseră cuvântarea au crezut; și numărul bărbaților credincioși s-a ridicat aproape la cinci mii.
5. A doua zi, mai marii norodului, bătrânii și cărturarii s-au adunat împreună la Ierusalim,
6. cu marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru și toți cei ce se trăgeau din neamul marilor preoți.
7. Au pus pe Petru și pe Ioan în mijlocul lor și i-au întrebat: "Cu ce putere sau în numele cui ați făcut voi lucrul acesta?"
8. Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: "Mai mari ai norodului și bătrâni ai lui Israel!
9. Fiindcă suntem trași astăzi la răspundere pentru o facere de bine făcută unui om bolnav și suntem întrebați cum a fost vindecat,
10. s-o știți toți și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi l-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu l-a înviat din morți.
11. El este "Piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului."
12. În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți."

Faptele 13:5-12,50; 5. Ajunși la Salamina, au vestit Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Aveau de slujitor pe Ioan.

6. După ce au străbătut toată insula până la Pafos, au întâlnit pe un vrăjitor, proroc mincinos, un iudeu cu numele Bar-Isus,
 7. care era cu dregătorul Sergius Paulus, un om înțelept. Acesta din urmă a chemat pe Barnaba și pe Saul și și-a arătat dorința să audă Cuvântul lui Dumnezeu.
 8. Dar Elima, vrăjitorul - căci așa se tâlcuiește numele lui - le stătea împotriva și căuta să abată pe dregător de la credință.
 9. Atunci Saul, care se mai numește și Pavel, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a uitat țintă la el
 10. și a zis: "Om plin de toată viclenia și de toată răutatea, fiul dracului, vrăjmaș al oricărei neprihăniri, nu mai încetezi tu să strâmbi căile drepte ale Domnului!"
 11. Acum, iată că mâna Domnului este împotriva ta: vei fi orb și nu vei vedea soarele până la o vreme." Îndată a căzut peste el ceață și întuneric și căuta bâjbâind niște oameni care să-l ducă de mână.
 12. Atunci dregătorul, când a văzut ce se întâmplase, a crezut și a rămas uimit de învățătura Domnului.
- 50.** Dar iudeii au întărâtat pe femeile cucernice cu vază și pe fruntașii cetății, au stârnit o prigonire împotriva lui Pavel și Barnaba și i-au izgonit din hotarele lor.

Faptele 23:1-6; 1. Pavel s-a uitat țintă la sobor și a zis: "Fraților, eu am viețuit cu toată curăția cugetului meu înaintea lui Dumnezeu, până în ziua aceasta..."

2. Marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lângă el să-l lovească peste gură.
3. Atunci Pavel i-a zis: "Te va bate Dumnezeu, perete vărut! Tu șezi să mă judeci după Lege, și poruncești să mă lovească, împotriva Legii!"
4. Cei ce stăteau lângă el, i-au zis: "Îți bați joc de marele preot al lui Dumnezeu?"
5. Și Pavel a zis: "N-am știut, fraților, că este marele preot; căci este scris: "Pe mai marele norodului tău să nu-l grăiești de rău."
6. Pavel, ca unul care știa că o parte din adunare erau saduchei, iar alta farisei, a strigat în plin sobor: "Fraților, eu sunt fariseu, fiu de fariseu; din pricina nădejzii în învierea morților sunt dat în judecată."

Faptele 25:13 - 26:28; 13. După câteva zile, împăratul Agripa și Berenice au sosit la Cezareea, ca să ureze de bine lui Festus.

14. Fiindcă au stat acolo mai multe zile, Festus a spus împăratului cum stau lucrurile cu Pavel; și a zis: "Felix a lăsat în temniță pe un om,
15. împotriva căruia, când eram eu în Ierusalim, mi s-au plâns preoții cei mai de seamă și bătrânii iudeilor și i-au cerut osândirea.

16. Le-am răspuns că la romani nu este obiceiul să se dea niciun om, înainte ca cel pârât să fi fost pus față cu pârâșii lui și să fi avut putința să se apere de lucrurile de care este pârât.

17. Ei au venit deci aici; și, fără întârziere, am șezut a doua zi pe scaunul meu de judecător și am poruncit să aducă pe omul acesta.

18. Pârâșii, când s-au înfățișat, nu l-au învinuit de niciunul din lucrurile rele pe care mi le închipuiam eu.

19. Aveau împotriva lui numai niște neînțelegeri cu privire la religia lor și la un oarecare Isus care a murit și despre care Pavel spunea că este viu.

20. Fiindcă nu știam ce hotărâre să iau în neînțelegerea aceasta, l-am întrebat dacă vrea să meargă la Ierusalim și să fie judecat acolo pentru aceste lucruri.

21. Dar Pavel a cerut ca pricina lui să fie ținută ca să fie supusă hotărârii împăratului, și am poruncit să fie păzit până ce-l voi trimite la cezar."

22. Agripa a zis lui Festus: "Aș vrea să aud și eu pe omul acela." "Măine", a răspuns Festus, "îl vei auzi."

23. A doua zi deci, Agripa și Berenice au venit cu multă fală și au intrat în locul de ascultare împreună cu căpitanii și cu oamenii cei mai de frunte ai cetății. La porunca lui Festus, Pavel a fost adus acolo.

24. Atunci Festus a zis: "Împărate Agripa și voi toți care sunteți de față cu noi; uitați-vă la omul acesta, despre care toată mulțimea iudeilor m-a rugat în Ierusalim și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască.

25. Fiindcă am înțeles că n-a făcut nimic vrednic de moarte, și fiindcă singur a cerut să fie judecat de cezar, am hotărât să-l trimit.

26. Eu n-am nimic temeinic de scris domnului meu cu privire la el; de aceea l-am adus înaintea voastră, și mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca, după ce se va face cercetarea, să am ce scrie.

27. Căci mi se pare fără noimă să trimit pe un întemnițat, fără să arăt de ce este pârât."

Capitolul 26

1. Agripa a zis lui Pavel: "Ai voie să te aperi!" Pavel a întins mâna și a început să se apere astfel:

2. "Mă socotesc fericit, împărate Agripa, că am să mă apăr astăzi înaintea ta pentru toate lucrurile de care sunt pârât de iudei;

3. căci tu cunoști foarte bine toate obiceiurile și neînțelegerile lor. De aceea, te rog să mă ascuți cu îngăduință.

4. Viața mea, din cele dintâi zile ale tinereții mele, este cunoscută de toți iudeii, pentru că am petrecut-o în Ierusalim, în mijlocul neamului meu.

5. Dacă vor să mărturisească, ei știu de la început că am trăit ca fariseu, după cea mai îngustă partidă a religiei noastre.

6. Și acum sunt dat în judecată pentru nădejdea făgăduinței pe care a făcut-o Dumnezeu părinților noștri

7. și a cărei împlinire o așteaptă cele douăsprezece seminții ale noastre care slujesc necurmat lui Dumnezeu, zi și noapte. Pentru această nădejde, împărate, sunt pârât eu de iudei!

8. Ce? Vi se pare de necrezut că Dumnezeu învie morții?

9. Și eu, ce-i drept, credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret,

10. și așa am și făcut în Ierusalim. Am aruncat în temniță pe mulți sfinți, căci am primit puterea aceasta de la preoții cei mai de seamă; și, când erau osândiți la moarte, îmi dădeam și eu votul împotriva lor.

11. l-am pedepsit adesea în toate sinagogile și îmi dădeam toată silința ca să-i fac să hulească. În pornirea mea ne bună împotriva lor, îi prigoneam până și în cetățile străine.

12. În acest scop, m-am dus la Damasc, cu putere și învoire de la preoții cei mai de seamă.

13. Pe la amiază, împărate, pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu și împrejurul tovarășilor mei o lumină din cer, a cărei strălucire întrecea pe a soarelui.
14. Am căzut cu toții la pământ; și eu am auzit un glas care-mi zicea în limba evreiască: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești? Îți este greu să arunci cu piciorul înapoi în vârful unui țepuș."
15. "Cine ești, Doamne?", am răspuns eu. Și Domnul a zis: "Eu sunt Isus pe care-L prigonești.
16. Dar scoală-te și stai în picioare; căci M-am arătat ție, ca să te pun slujitor și martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât și al lucrurilor pe care Mă vei vedea făcându-le.
17. Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor la care te trimit,
18. ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de sub puterea Satanei la Dumnezeu; și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți."
19. De aceea, împărate Agripa, n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.
20. Ci am propovăduit întâi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudeea și la Neamuri, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu și să facă fapte vrednice de pocăința lor.
21. Iată de ce au pus iudeii mâna pe mine în Templu și au căutat să mă omoare.
22. Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus Prorocii și Moise că are să se întâmple;
23. și anume, că Hristosul trebuie să pătimească și că, după ce va fi Cel dintâi din învierea morților, va vesti lumină norodului și Neamurilor."
24. Pe când vorbea el astfel ca să se apere, Festus a zis cu glas tare: "Pavele, ești nebun! Învățătura ta cea multă te face să dai în nebunie."
25. "Nu sunt nebun, preaalesule Festus", a răspuns Pavel, "dimpotrivă, rostesc cuvinte adevărate și chibzuite.
26. Împăratul știe aceste lucruri și de aceea îi vorbesc cu îndrăzneală; căci sunt încredințat că nu-i este nimic necunoscut din ele, fiindcă nu s-au petrecut într-un colț!
27. Crezi tu în Proroci, împărate Agripa?... Știi că crezi."
28. Și Agripa a zis lui Pavel: "Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!"